

פרשת ניצבים – וילך

"בבוא כל ישראל לראות את פני ה'..תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך.." (דברים ל"א, י"א- י"ב).

קיום מצוות "הקהל"-לקרוא בתורה אחת לשבע שנים ב'אזני הקהל' מטף ועד זקן: "למען ישמעו ולמען ילמדו.." , נשמע כמשימה בלתי אפשרית לביצוע.

כיצד ניתן לגייס ריכוז, הבנה והפנמה: "ויראו את ה'... ושמרו לעשות.." , מקהל עצום הכולל ילדים, עוללים או סתם עמי ארצות??

חווית המעמד נועדה ל'צריבה תודעתית' שמטרתה לייצר זיכרון קולקטיבי לדורות, כך שכל משתתף בה יוכל לחוות אותה בדרך המתאימה לו.

בוגר או ילד שלא הצליחו לרדת לעומקם של דברים בזמן המעמד, אבל ספגו את עוצמת החוויה, יעבירו את המסר הנכון לדורות הבאים. בעתיד ילמדו בניהם את התורה בהתאם לכישוריהם: "ובניהם אשר לא ידעו, ישמעו ולמדו.." (י"ג).

(עיון בפרשת השבוע – יורם קימלמן)

פרשת השבוע: נעמה סט

שבת פרשת ניצבים-וילך		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	18:28	זמן תפילין / טלית	05:35←05:39
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:31←09:32
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	18:30
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	18:46←18:38
צאת השבת	19:21	ערבית	20:10

אחות תורנית – דורית רידר

שבת
שלו

דקדוקי מצוות ואמונת התשובה / פרשת נצבים

פרשיות נצבים וילך "תופסות" אותנו רגע לפני יום הדין המתקרב, לא תמיד מוכנים, לא תמיד מפנימים שכבר מגיעה עוד שנה לקיצה.

בפתחה של פרשת נצבים אנו זוכים להצצה נדירה לנבכי מחשבתו וחדרי ליבו של האדם החוטא. וכך נאמר:

יז פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט, אשר לבבו פנה היום מעם ד' אלהיו-נו, ללכת לעבד, את א-להי הגוים ההם... יח והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת, והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-לי--כי בשררות לבי, אלד: למען ספות הרון, את-הצמאה. יט לא-יאבה ד', סלח לו...

במילים אלה מתמצתת התורה את הלך מחשבתו ותחושתו ("התברך בלבבו") של החוטא. החש כי לא יאונה לו כל רע גם אם ימשיך ללכת בשרירות ליבו.

הרב יעקב צבי מקלנבורג, בעל פירוש "הכתב והקבלה" שופך אור על מהלכי הנפש הטועה והחטאה:

"והוא כשישמע דברי האלה הזאת, כל דקדוקי הברית ופרטי המצוות, מעניינים שונים, קצתם מבוארים בטעמים וקצתם שאין לשכל מבוא בהם... ויאמר: הנה באמת הרבה מצוות יש אשר אני נבון בהם, ואני בעניינם במלחמה תמידית... מפני שהם דברים שאין השכל מחייבם ואין ביכולתי להשיגם" (פרק כט, יח מתוך עיונים של נחמה לייבוויץ)

אם כן, לא מדובר בחוטא עובד עבודה זרה או עובר עברות חמורות אלא באדם נבון המחפש את דרכו בין "דקדוקי הברית ופרטי המצוות" ומרגיש שעליו להילחם (עם עצמו) כדי לקיים את חלקו. תיאור המעורר רגש הבנה ואולי אף הזדהות.

אך מסקנתו של אותו אדם מסוכנת:

"לכן, לא אלך אלא במה שמחשב ליבי ושכלי ומה שדעתי גוזרת, ובזה יהיה שלום לי מבלי שום התנגדות פנימית. כי בהיותי הולך אחר הדברים הנכונים בטעמים, שבעה לה נפשי ומשתעשעת בהם, מה שאין כן בדברים הנעלמים ובלתי גלויים אל השכל. (שם)

את מבוכתו הוא פותר ע"י קיום סלקטיבי של מצוות מסוימות. כך יוצר האדם לעצמו שלווה ונחת מדומים - "התברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי"

אם נלך בדרכו של בעל "הכתב והקבלה", דברי התורה בהמשך הפרק מבהילים מאוד. אדם כזה ש"קצת מחפש שקט" נידון בקיתון של רותחין: "לא יאבה ד' סלוח לו כי אז יעשן אף ד' וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה ד' את שמו מתחת השמיים"

אכן סכנה גדולה טמונה בהליכה בדרך בלתי מחוייבת זו, דרך שבה עובד האדם את עצמו ואת צרכיו הנפשיים ולא את בורא עולם.

אמנם בנסיון לחדור את שרירות ליבו של אותו אדם נראה כי ביסוד הכל הוא היאוש, יאוש מלחיות במבוכה או ב"מלחמה תמידית". תחושת הייאוש מעצימה את הקשיים וכל פרט ופרט הופך להיות מעיק ומפחיד.

כלשונו של הראי"ה קוק :

"בשעה שאדם חוטא הוא בעלמא דפירודא ואז כל פרט ופרט עומד בפני עצמו, והרע הוא רע בפני עצמו" (אורות התשובה יב,ה)

אך אם לא ילך אחרי שרירות ליבו, לא ייכנע וימשיך ללחום את מלחמתו ולברר את דרכו. יזכה בע"ה לשוב מאהבה ש"מיד מתנוצץ עליו אז ההוויה של עלמא דייחודא שהכל מתארגן בו לחטיבה אחת, ובקישור הכללי אין שום רע בכלל כי הרע מצטרף אל הטוב לתבלו ולהרים את יקרת ערכו..." (שם).

יחזקאל

קיבוץ סעד אבל פטירתו של חברנו

יעקב מוסנזון ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

חודש תשרי

"אלה אזכרה..."

א' תשרי	– יום פטירתו של גרשון טוביה לידר ז"ל – סבם של תמי שרם, חנן ושלמה רון (תשל"ח)
ה' תשרי	- יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל - אביהם של יצחק ברזלי ולאה גוטמן (תשל"ה)
ה' תשרי	- יום פטירתו של חברנו אברהם אבן חיים ז"ל (שטקר) (תשמ"ז)
ה' תשרי	– יום פטירתה של חברתנו רחל קרול ז"ל (תשמ"ח)
י"ח תשרי	- יום פטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל (תשס"ב)
כ"ג תשרי	- יום פטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל (תשס"ט)
כ"ז תשרי	- יום פטירתו של חברנו שמואל מצנר הי"ד (תשי"ב)

הבן דוד סופר לאביו יצחק מוסנזון ז"ל

אבא! אבי מורי!

בפרשת השבוע האחרונה קראנו "כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה וירשת וישבת בה" אבא, אתה קיימת את המצווה הזאת עוד בהיותך נער, עזבת את משפחתך בארגנטינה והחלטת שמקומך בתור יהודי הוא בארץ ישראל. אומר אור החיים הקדוש "כי תבוא אל הארץ"- ארץ עליונה שאחרי 120 שנה של האדם הוא עולה אליה ואין סמלי מכך שהחזרת את נשמתך לבורא עולם בשבת זו.

בחרת להקים משפחה בקיבוץ לקחת את אמא לאישה לאחר שהייתה במצב לא פשוט לאחר טרגדיה עם ארבע בנות קטנות.

גידלת אותנו לתפארת תוך דאגה מתמדת לעתידנו, לימדת אותנו מוסר עבודה מה הוא, כאשר שעות רבות רכנת על תוכניות הבניה תוך הקפדה על כל הפרטים הקטנים של כל תוכנית ותוכנית.

"בילית" שעות רבות בכבישים רק כדי לראות שהפועלים שמו את הברזל כמו שצריך, בנית רפתות ובתים בכל רחבי ארץ ישראל. נחשבת לאימפריה הן בקיבוץ והן מחוצה לו. עם זאת הקפדת על שלוש תפילות ביום ולימוד תורה כל ערב עם אמא, למניין ראשון בשבת הקפדת להגיע ראשון או מקסימום שני.

אהבת לתור את הארץ וכילד אני זוכר שטיילנו בהרבה מקומות: בכנרת על החוף עם אוהל, שבוע בסיני לפני שהחזירו אותה למצרים.

מגיל צעיר הבהרת שחיכית לי כדי שיהיה ממשיך למשפחת מוסנזון, קראת לי את שמי על שם אביך, כל פעם כאשר היינו אומרים "אבינו מלכינו" בתפילה היית נותן לי טפיחה בשעה שהגענו ל"אל תשליכני לעת זקנה ככלות כוחי אל תעזבני". הרגשתי שאתה מלווה אותי בכל צעד ושעל שעשיתי. גם בצבא לא הפסקת לשאול מה נשמע ומה קורה ולכל חור שהגעתי היית נוסע עם אמא רק כדי לבקר אותי ולראות שהכל בסדר.

אחרי הצבא כאשר טיילתי בדרום אמריקה טסת במיוחד כדי להיפגש איתי בארגנטינה להראות לי היכן גדלת ולהכיר לי את כל המשפחה שלך.

גם בהיותי סטודנט בבר אילן לא הפסקת לבוא ולבקר וכאשר חששת שאני לא אוכל מספיק, קבעת שבכל יום שלישי אני מגיע אליך עם אופנוע שאתה ואמא קניתם לי, למקום עבודתך בתל אביב ואנחנו אוכלים צהריים ביחד וכך היה במשך כל לימודי התואר שלי.

את חוש ההומור המיוחד שלך אי אפשר לשכוח, למשל כל פעם שקראנו בפרשת השבוע שמשה לקח את המטה אמרת שהוא אהב לשתות מאָטה, לאמא יש מחברת מלאה של הבדיחות המיוחדות שלך.

אהבת מאוד ספורט, בצעירותך שיחקת כדורגל וכדורעף. לאחר מכן היית שופט במשחקי כדורעף, במשחקים שנבחרת ארגנטינה הגיעה לארץ היתה חובת התייצבות באצטדיון ואני חושב שאת הצרחה שנתת כאשר ארגנטינה זכו בגביע העולמי בפעם הראשונה כל הקיבוץ שמע.

אני רוצה להודות לכל מי שטיפל באבא ודאג לו בשנים האחרונות שהיו קשות לך ולנו, בראש ובראשונה לאימי מורתי שתיבדל לחיים ארוכים, שהקפידה לדאוג לכל מחסורו של אבא בשנים קשות אלו, גם אם זה היה כרוך בנסיעות בגשם ובשרב, באוטובוסים ובטרמפים רק כדי לראות שאבא בסדר ושמו לו גרביים על מנת שלא יהיה לו

קר. כמו כן אני מודה לכל אלה בקיבוץ שלא שכחו לאבא חסד נעורים ודאגו לכל מחסורו ובאו לבקר אותו גם כשלא היה כבר בשיאו. מכיוון שרבים הם לא אפרט אותם כאן.

אבא, אנחנו קוברים אותך היום בקיבוץ אשר אהבת. בפרשה של השבוע הבא נקרא את "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם" - אתה ניצב היום לפני ה' אלוקיך ואני מבקש סליחה ומחילה אם פגענו בך או זלזלנו בך, היה לנו מליץ יושר למעלה.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים, אוהב אותך - דוד בנך.

דברי הספד של אבא אורי' -----

אבא יקר,

כבחור צעיר התחתנת עם אמא, שהייתה אז אלמנה צעירה מטופלת בארבע בנות צעירות. לקחת על עצמך להיות לנו לאבא, ועשית זאת באחרית ובמסירות.

לאחר שנים ליווית אותי לחופה, וכשנולדו ילדיי היית להם לסבא אוהב ומפנק.

שיתפת אותנו בעניינים הקשורים לבנייה, לימדת אותנו לקרוא תכניות בניין, לקחת אותנו לבתים הנבנים והסברת לנו על תהליך הבנייה. למדנו ממך את חשיבות הדיוק, האחריות והחשיבה על כל פרט.

אני זוכרת בגעגוע את ארוחות השחיתות שהיית מכין לנו במוצאי שבתות ובחופשות, ואת הציפורים שהיית מביא לנו מכל נסיעה שלך לעיר הגדולה.

התרבות הדרום-אמריקאית הייתה נוכחת בבית: הצחוק, הספרדית המתגלגלת, שתיית ה"מטה" המריר ודקלומים בספרדית הכניסו הרבה שמחה לביתנו.

תודה תודה שהיית אבא שלנו. סליחה אם פגעתי בך או לא כיבדתי אותך כראוי.

תודה לאנשי סעד היקרים שתמכו, סייעו וביקרו בשנות מחלתך.

נוח בשלום על משכבך והיה לנו מליץ יושר.

דבריה של אבא נירה -----

בימים אלו, ימי הסליחות ובימים הנוראיים אומרים: "הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך".

ימים נוראים רבים חיפשנו מול פועל הגוף את שביבי הנשמה שהלכה והתמעטה. חיפשנו אותה במהלך משחק אהוב בכדור או בבולרו, חיפשנו אותה במילים הספורות שנותרו, אח"כ בחיוך, בהבהוב עין נדיר, ובשנה האחרונה אפילו רק בתנועת העפעפיים.

"הנשמה לך והגוף פעלך" – נראה שהנשמה של אבא נפרדה כבר מזמן מהגוף וריחפה במרחקיה המוזרים, נסתרת וקשה לזיהוי. לבסוף, גם הגוף הלך ודעך, פעל פחות ופחות עד להשתתקותו הסופית.

בשנים אלה מצאנו את עצמנו מתפללים לא פעם: חוסה על עמלך, חוסה על עמלך.

בהיאסף השנה, בהיאסף הגוף והנשמה, אני מבקשת להיזכר גם בעמל, בשנות הפעילות, בגוף הפועל בטרם נפרד מהנשמה, בנשמה בטרם נפרדה מהגוף.

אני מבקשת: "אסוף את המעשים, את המילים והאותות כמו יבול ברכה כבד משאת".

הדס מוסנלון מספרת את סבא יצק

סבא...

האמת שאני לא כל כך יודעת מה להגיד במצב כזה, לא חשבתי שאגיע למצב כזה, אני רוצה להגיד מה אתה בשבילי אבל אתה כל כך הרבה...

אתה האידיאל שלי, מי שאני רוצה להיות, תמיד הלכת אחרי ליבך ואחרי מה שאתה מאמין בו למרות כל מי שניסה להוריד אותך ולמרות כל הקשיים, כבר בגיל צעיר עזבת את הבית בדרום אמריקה למרות שהיה לך שם הכל ועלית לארץ לעזור לבנות אותה.

הגעת עם הגרעין של בני עקיבא מדרום אמריקה לקיבוץ ובנית עשרות מבנים בעוטף עזה ובסביבה, תמיד רצית לבנות עוד ולהוסיף ולשפר, תמיד הוצאת מכל דבר את המקסימום.

כשבעלה הראשון של סבתא נפטר עזרת לה עם ארבעת הבנות שהיו לה אז למרות שלא היית חייב ועם הזמן התאהבת בה והיא התאהבה בך והתחתנתם, למרות שכבר יש לה ארבע בנות הסכמת לקחת אחריות ולטפל בהן בשביל האהבה שלך, נולדו לכם עוד שני ילדים וחינכתם את כל השישה בחינוך הכי טוב, החינוך של הקיבוץ. תמיד עזרת להם בכל דבר משיעורי בית ועד לקבל תפקיד טוב בצבא, לא משנה אם הדבר היה קטן או גדול, לכל דבר התייחסת כאילו הוא החשוב בעולם...

כאשר כולם גדלו והתחתנו אמרת תמיד שאתה יכול עכשיו לישון בראש שקט, לדעת שגידלת אימפריה. כשהייתי קטנה ובאנו אליכם באחת השבתות אני זוכרת ששאלתי אותך למה אתה מדבר מוזר ואמרת לי שזה סימן לכך שאתה אוהב את מה שאתה עושה, אז לא הבנתי אבל היום אני מבינה שאתה לא מתחרט על שום דבר שעשית, שלמרות שעזבת את הבית והמשפחה אתה יודע שזה מה שאתה היית עושה שוב ושוב אם הייתה לך האפשרות.

אני זוכרת שכל פעם שבכיתי היית אומר לי אל תבכי בוברסיטה והתחלת לדקלם לי בספרדית את המשפט על צפרדעים וחלומות. אני זוכרת איך כעסתי ביום שלקחו אותך לבית אבות וכרגיל נסעת על האופניים וחייכת - "הכל יהיה בסדר בוברסיטה". כשמעתי שלא תבוא לבת מצווה שלי בכיתי וכעסתי, איך זה הגיוני שסבא לא יבוא לבת מצווה שלי? באחת הפעמים כשביקרנו אותך בבית האבות שאלתי אותך: "סבא נכון שתבוא לחתונה שלי?" ולא ענית... ועכשיו אני יודעת למה... אני לעולם לא אשכח אותך ואת מי שהיית בשבילי, הלוואי והיה לי אומץ והתמקדות במטרה כמו שלך, הלוואי והייתה לי היכולת להגשים את כל החלומות והאידיאלים כמו שאתה הגשמת.

גם כשנפלת לא ויתרת לעולם, זאת הייתה התכונה הכי חזקה שלך במיוחד בזמן האחרון שהיית הרבה בבית חולים בגלל כל מיני סיבות. תמיד חזרת לא נכנעת, נלחמת על החיים. אבל הפעם כנראה שזה היה חזק ממך... אני מניחה שאתה עזבת רק עכשיו כי רק עכשיו יכולת ללכת בראש שקט כשראית שגידלת אימפריה... אני אוהבת אותך סבא והלוואי שאתה רואה את זה וגאה בי ❤️

תולדות חייו של יעקב מוסנזון ז"ל:

יעקב, המכונה חורכה, נולד בבואנוס איירס ארגנטינה, למשפחה רחוקה ממסורת. התייתם מאביו בגיל צעיר ותנועת בני-עקיבא הייתה לו לבית שני, ושם החל להתקרב ליהדות ולשמור תורה ומצוות. עלה לארץ עם הגרעין הדרום אמריקאי, התיישב בסעד והשתלב בענף הבניין, ולאחר מספר שנים החל לרכז את הענף. ללא השכלה פורמאלית רכש ידע מקצועי רב בתחום והיה אחראי לבניית בתי מגורים רבים בסעד, וכן מבני ציבור- חדרי אוכל, בתי נעורים ועוד. בהמשך הדרך וייעץ לקיבוצים הצעירים בתחום הבנייה במסגרת הקיבוץ הדתי. בשנים האחרונות לפני פרישתו, הקים וסידר את ארכיון הבנייה בסעד, ארכיון המשמש עד היום את העוסקים בתחום.

ת.נ.צ.ב.ה

תודה

לחברי קיבוץ סעד היקרים. עם תום ימי השבעה על אבינו יעקב מוסנזון (חורכה), אנו מודים לבית החם שלנו, על הטיפול בו בתקופה בה היה בסעד, על התמיכה בתקופה בה היה בבית האבות, ועל העזרה הרבה והרגישה בימי השבעה. תודה לכם אנשים יקרים, שנה טובה!

יהודית והילדים: אורית, תמר, איליט, נירה, אסנת ודוד.

לזכרם של נאמה, איתם ואולקו ז"ל

בשבוע שעבר, י"ד באלול תשע"ז, התקיים ערב השקה לספר "פשוט אל העולם" – מאת נכדתי נעמה (ערמוני) הנקין הי"ד. הספר יצא לאור באדיבות מתנ"ס בנימין, עריכה: תמר קריגר ערמוני.

בספר הדק הזה, אנו נחשפים לראשונה לשירי נעמה ז"ל. השירים נכתבו בגיל בין שבע עשרה – לעשרים ולא נדע את הסיבה מדוע הפסיקה לעסוק בשירה, אולי לקחה פסק זמן...

חייהם של נעמה ואיתם ז"ל, נגדעו באיבם בפיגוע ב"ט בתשרי תשע"ו. נשארנו שכולים. אחרי מותה נודע לנו על האוצר היקר הזה של שירים, שאולי לא היה מתפרסמים לעולם.

נעמה ואיתם השתייכו לחבורת כותבים באתר כיפה. ומשם באה היוזמה לפתוח אתר תרבות שבו צעירים דתיים יפרסמו יצירות בשם קוד.. אתר צורה שהיה בית לאותם צעירים שעסקו בכתיבה. שם הקוד של נעמה היה "מתקרבת". מצאנו באתר כשבעים שירים.. ואילו המשפחה לא הכירה את התחביב הזה של נעמה. לאחר הירצחם, מתנ"ס בנימין לקח על עצמו להוציא ספר דק, ארבעים שירים..

נעמה עצמה כנראה הייתה מופתעת מהיכולות ומהמחמאות שקיבלה.. היא הייתה צעירה רבת פעלים.

בשיר "מעט לעת" (עמוד 9) נעמה על עצמה:

מעט לעת

מודדת עצמי

במבט מבחוץ.

תסתכלו עליה על הילדונת הזאת

שחושבת את עצמה לעולם ומלואו.

ותמיד בסופו של דבר

תבוא השלמה.

מלטפת את ראשי בחמלה ולוחשת ברך.

אך בציניות מה -

את בסדר, את בסדר,

ברוזון מבוהל בתחפושת ברבור.

נעמה יקרה שלי, בעיניי את הברבור. התרגשתי מאד כשפתחתי את ספר השירים, שהוא המעט שמחזיק את המרובה. דודך מוישקו ז"ל הספיק לעיין בשיריך באתר צורה. ביום ששי ג' באלול קיימנו אזכרה לזכרו של בני בכורי מוישקו, שאהב שירה וספרות ובוודאי היה תורם גם הוא לערב מרגש זה.

צ'פי רויק

דברי זיכרון עדיאל באלאת שנת"ט לפטירתו fe אביו - בני א'נלברט ז"ל

לפני כמה ימים דיברתי עם חבר שלי והזכרתי את אבי. הוא שאל אותי: איך אבא שלך היה? אז עניתי:

אבא נולד בקיבוץ והיה קיבוצניק בנשמתו וברוחו. אהב את הקיבוץ וחשב במה הוא יכול לעזור לו. התחיל לעבוד ברפת בגיל צעיר, ובתיווך - כשהיה צריך לעבוד כמה חודשים - עשה גם את זה ברפת.

אבא עשה גיבושים ומיונים לפלס"ר שיריון והתקבל ליחידה. לחם בתעלה במלחמת יו"כ ואיבד שם כמה מחבריו (אני קרוי על שם אחד מהם). בתום השירות אבא חזר לקיבוץ, התחתן, ותוך זמן קצר מונה להיות מנהל הרפת.

לאחר כמה שנים של ניהול, אבא נבחר בגיל 32, להיות מזכיר פנים של הקיבוץ.

ב-1994, במהלך תכנית הקמת רפת בגוש קטיף, נערך מכרז בין כמה קיבוצים וסעד זכו באימוץ הרפת, בזכות הבטחה למנהל והכשרת העובדים. וכך אבא זכה לראות דיונה שלוה ליד היישוב קטיף הופכת לרפת מצליחה. במהלך פינוי הגוש, תוך כדי העברת הפרות וגירוש האנשים, אבא המשיך לדאוג לכל העובדים שלו שיהיה להם לאן לחזור, ושפרנסתם תישמר.

כמובן, זכורה לי אותה שבת ביישוב קטיף, כשבוע אחרי תום הפינוי, שנשארו כ- 70 פרות שלא הספיקו להעביר, ואבא ביקש שנבוא כל המשפחה "לגוש הנטוש" לשבת האחרונה.

אבא חזר לקיבוץ, והיה למנהל מש"א. במסגרת תפקידו היה שותף פעיל בשינוי אורחות החיים בסעד. תוך כדי עבודתו, למד אבא קורס 'מורי דרך' וסיים אותו בהצלחה.

בשנתיים האחרונות לחייו, ניהל אבא את המועצה הדתית בשדות נגב, והעלה אותה על 'דרך המלך'.

נוסף על כך, אבא היה איש משפחה מיוחד. ממעט לכעוס ומרבה לחייך.

היה יוצא כמלווה שלנו בטיולים שנתיים וכמלווה בקייטנות. אבא הכיר כמעט כל מקום בארץ. זכור לי פעם שאמרתי לו שביקרתי ב: "מערות הנפט שליד מעלה נחש צמא", והתפלאתי שהוא הכיר אותם.

כשהיינו עושים חופשה משפחתית, תמיד טיילנו בשבילי הארץ, כשאבא מנצח ביד רמה על ארגון המסלולים ביום ובליל. אבא גם אהב להדריך טיולים בקיבוץ וניצל מספר הזדמנויות כדי לערוך טיולי משפחות. הוא ידע להתאים את הטיול לעונה, למזג האוויר, ולציבור שמגיע.

נושאי הדת היו חשובים מאוד לאבא, והוא זכה לרכז את הוועדה הזו בסעד. במסגרת תפקידו היה דואג לצורכי הדת הבסיסיים: תפילין למי שהיה חסר, מחזורים, ארבעת המינים - כולל חיפוש ערבות בגדות נחלים, וכן לערבי לימוד וקבלות - שבת מיוחדות.

לאבא היה חשוב מאוד הקיבוץ, ולכן היה שותף בוועדות ובהנהלות שונות. אחת האמרות שהיו שגורות על פיו הייתה: "במקום שאין איש הייה איש".

כזה היה אבא, וכך נזכור אותו.

עם חסרונו הגדול במשפחה, בקיבוץ ובקרב חבריו, אנו מקווים שנזכה כמה שיותר להמשיך בדרכו, ושבזכותו תחול עלינו שנה טובה והרבה שמחה.

נשמח לראותכם - הרב ארי וצוות החינוך

קבלת שבת קהילתית

לכבוד השנה החדשה, מוזמנים לקבלת שבת קהילתית בסימן התחלות חדשות.
נברך את ילדינו שעלו השנה לכתה א', את אלו שסיימו י"ב ואת בני המצווה בשנת תשע"ז.

שירים וניגונים באווירה חגיגית:

יום שישי, כ"ד באלול, 15.9- ערב פרשת "ניצבים וילך" בין השעות: 17.30-18.30

נשמח לראותכם על הדשא שמול הכלבו.

וועדות חינוך ותרבות

הודעה

את העלון הבא שייצא ערב ראש השנה יערוך גדי סמואל.

מאמרים ומודעות יש לשלוח ל alim@saad.org.il בקובץ וורד מצורף

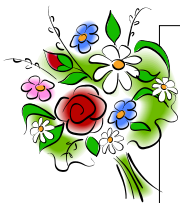
עד ל: יום שני בשעה 20.00, ולאחר מכן לאשר זאת עם גדי בטלפון: 0525340566

לרחל כהן ולילהודית מוסנזון מלף טוב לראש השנה
נצח - בנמ של נעה ובני לאו עב"ל תהא - בתמ של אלישבע ואמית הברמן
איחולים לשמחות ולאשר!

לרחל כהן מלף טוב לבר המצווה של הנכד
אורי - בנמ של רקפת ומנשה
שתזכי לאשר ולנחת!

לאתו לוין מלף טוב להולדת הנין-רני
נכד לדפנה וליאיר עפר, בן לעדי וליואב
שתזכי לשמחות ולנחת!

לעפן שלומי מלף טוב לבר המצווה

לאפרת וליצחק, לעפר ולצפרי, להדסה ולחנן טאן ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולאשר!

אנחנו הנה הקהילה

קולות מן העבר שנדמו...

"חטאטו, תעביר את הפטיש. רפאל, תביא לכאן עוד שני בלוקים". קולות מן העבר, בהם חורכה (יעקב מוסינזון) משחק תפקיד ראשי בקבוצת הבנייה העברית בסעד, עלו וצפו בראשי, אך נדמו, עת נפרדנו מחורכה השבוע. שתי תמונות עולות בזכרוני. האחת, הדמפר המפורסם (כלי תחבורה עתיק יומין) ברעש הכל כך אופייני לו, נוסע בשבילי הקיבוץ, חורכה נוהג בו ובחלקו הקדמי, חבורת פועלים וחומרי בניין בדרך לאתר הבנייה. השנייה, אני חייל וביום ראשון מצטרף כטרמפיסט לחורכה, בנסיעה לצפון. אי שם, קצת אחרי כפר הרואה, הרבה לפני שנולד כביש 6, חורכה עוצר בצד הדרך, מוציא טרמוס וכמה עוגיות מעשה ידיה של יהודית, ומזמין אותי להצטרף להפסקת קפה קצרה ומרעננת. יהי זיכרו ברוך.

תלושי השי לחג

בימים האחרונים, חולקו תווי השי המסורתיים לחברים. תזכורת: לפי החלטה מלפני כמה שנים, כל חבר מקבל שי לחג בסך 300 ₪. עובדי פנים מקבלים את השי מהענף בו הם עובדים, ופנסיונרים ממקורות הקהילה. לעובדי חוץ שלא מקבלים שי לחג או מקבלים שי נמוך מ-300 ₪ מתבצעת השלמה ל-300 ₪ ממקורות הקהילה. עובדי חוץ העונים להגדרה זו, מוזמנים לפנות ליונת במשרדה. בהזדמנות זו אודה לליאור לבבי (לנדאו) על עיצוב תווי השי היפים.

זה טוב וזה משלנו (זה לא גזר ולא אבטיח...)

הלב התמלא בשמץ גאוה, למשמע הידיעה בכלי התקשורת השונים, על בחירתו של עמי אפלבוס, בנם של מנחם ז"ל ומיכל תבדל"א, בן המשק, למדען הראשי ולראש הרשות לחדשנות. מדובר בתפקיד בכיר וחשוב מאד לעתידה והתפתחותה של מדינת ישראל. הרשות לחדשנות מהווה את הגוף המרכזי לניהול התמיכה הממשלתית בחדשנות של התעשייה הישראלית, ולרשותה תקציב שנתי לא מבוטל שעומד על 1.6 מיליארד שקלים. ברכת הצלחה גדולה לעמי שלוחה מכאן בשם כל חברי סעד וברכה חמה של "אשרי יולדתו" לחברתנו מיכל. שתמשיכי לרוות נחת בבריאות ובשמחה.

אתגר גדול

ללא ספק אחד האתגרים הגדולים בקהילה רב דורית הוא תעסוקה ופנאי לחברים, שפורשים מעבודתם, בגיל השלישי ובגיל הרביעי. הרבה מחשבה מוקדשת לנושא זה ובימים אלה אנחנו בראשיתו של ניסיון נוסף, ליצירת תעסוקה לחברים וחברות מבוגרים בשיתוף עם חממות סעד אסף. שיווק מוגבר של ה"כדור הפורח" (אמרייליס מצופה בשעווה) יוצר לנו הזדמנות חדשה ויחד עם איציק ועזריאל אנחנו יוצאים לדרך בתקווה שתעלה יפה. בימים הקרובים נשלים את גיוס מרכזי הפרויקט ואת הכשרת המקום, בחנות קו לקו לשעבר, בתקווה גדולה שאכן יהיו חברים וחברות שיראו במיזם הזדמנות טובה למפגש חברתי, תעסוקה יצרנית וסיבה טובה לצאת מהבית.

דומה אבל שונה

זמן רב אנחנו במחשבות על שינוי תדמיתו של "בית שקמה". כזכור הבית הוקם כבית סיעודי ואכן שמו היה נאה לו. כיום, לאחר ששונה ייעודו וקיבלנו החלטה באסיפה לעבור למערך של סיעוד ביתי, נדמה לנו, שהגיעה השעה לבחור שם חדש למקום. בהתייעצות עם צפרי וחנוש, אני מכריז על **תחרות קריאת שם לבית גיל הזהב שלנו** (שם זמני). ייעודו המדויק של המקום כיום, הוא: מרכז תעסוקה ופנאי לבני הגיל השלישי והרביעי. השם אמור לבטא

את היעוד ולהביא לבית רעננות והתחדשות. שמות ניתן להעביר בכתב לתיבת מנהל הקהילה או במייל למשרד מנהל הקהילה עד איסרו חג סוכות. תקוותי, שיהיה זה חלק ממהלך כולל של התחדשות והרחבת הפעילות בבית גיל הזהב שלנו, בשנה הבאה עלינו לטובה.

שי לחברי הקהילה

מסורת היא בקהילתנו לתת שי, צנוע מאד, לכל בית אב בקהילה בערב ראש השנה ובערב פסח. בתקציב הצנוע שעומד לרשותנו קשה לחדש ולהתחדש ובכל זאת, בחרנו להעניק שי קטן וסמלי לסיומה של שנת ה-70 שחגגנו וללא ספק הייתה, ראשה ורובה של שנת תשע"ז. בערבו של חג יחלקו נערינו לכל בית, דיסק און קי (החסן נייד), בבחינת מעט המחזיק מרובה. בדיסק ישנן תיקיות שונות מאירועי השנה החולפת ובתוכן תמונות רבות. כל משפחה תוכל לבחור את התמונות הנוגעות אליה ולשומרן באלבומה הפרטי ואז יוותר לה הדיסק לשימושה הפרטי. את הדבש האיכותי, ממכוורתו של אבנר רועי, נרכוש בעצמנו בכולנו. נאחל לכולנו שהזיכרונות הטובים והמתקנים, משנה מיוחדת זו, ילוו אותנו גם במהלך השנה הבאה. תודה לחיים לנדסמן שסייע ללקט את התמונות ואף צילם רבות מהן.

זבל, זבל לך...

שלושת ימי החג הבאים עלינו לטובה, עומדים לאתגר אותנו בנושא פינוי האשפה. המועצה מוסיפה עוד פינויים. אלי סימון יתגבר, ככל הניתן את מסתורי האשפה בפחים נוספים. יחד עם זאת, הדרך הטובה ביותר לעבור את החג בשלום, תלויה בכולנו:

א. אל תשלחו את הילדים לזרוק את האשפה (כדי שהכל יכנס פנימה).

ב. אם הגעתם למסתור הקרוב לביתכם, והפחים מלאים, גם אחרי שדחסתם אותם, הטריחו את עצמכם וגשו למסתור אחר בתקווה שבו יהיה עדיין מקום.

במאמץ קטן ובהתחשבות הדדית נרגיש כולנו טוב יותר במהלך ימי החג.

שבת שלום,

ולוואי ותתקבלנה סליחותינו לפני היושב במרומים

נחמ

למיכל אפלבוט, ברכות על מ'נו"ו של בנק - ד"ר עמי אפלבוט
למשרת "המדען הראשי" של משרד הכלכלה ו "יו"ר רשות החדשנות"
קהילת סעד

